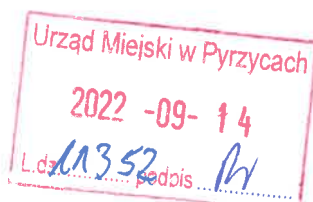

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
00-950 Warszawa
Plac Powstańców Warszawy 1
DMP-1.530.257.2022.ER

Warszawa, 2022-09-14

GMINA PYRZYCE

INFORMACJA

Korespondencja wysłana z systemu EZD PUW

Szanowni Państwo,

w załączeniu przesyłam zastrzeżenia UOKiK do projektu uchwały.

Z poważaniem

Załączniki:

1. Pyrzyce - zastrzeżenia.pdf

2. Załącznik

Przykładowy_wzór_postanowień_projektu_programu_pomocowego_przewidującego_udzielanie_pomocy_de_minimis_(8.11.2021).pdf

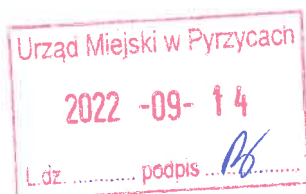
Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2022-09-14T12:40:54.356Z

Podpis elektroniczny

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 14 września 2022 r.

DMP-1.530.257.2022

Danuta Bartków
Skarbnik Gminy
Urząd Miejski w Pyrzycach
Plac Ratuszowy 1
74-200 Pyrzyce

Szanowna Pani Skarbnik,

w odpowiedzi na pismo z dnia 8 września 2022 r. (znak pisma: BiF.310.30.2022) dotyczące projektu *uchwały Rady Miejskiej w Pyrzycach w sprawie określenia stawek podatku od nieruchomości*, działając na podstawie art. 7 ust. 3 *ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹*, pragnę przedstawić następujące zastrzeżenia.

Z projektu uchwały wynika, że na jej podstawie będzie udzielana pomoc *de minimis* w rozumieniu *rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis²*. W celu zapewnienia zgodności projektu uchwały z ww. rozporządzeniem Komisji UE, należy dokonać w nim wskazanych poniżej zmian.

Pragnę zauważyć, że zgodnie z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przepisy o pomocy publicznej mają zastosowanie jedynie do podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, kiedy spełnione są równocześnie następujące przesłanki:

- 1) wsparcie udzielane jest przez państwo lub ze środków państwowych,

¹ Dz. U. z 2021 r., poz. 743.

² Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013 ze zm.

- 2) przedsiębiorstwo uzyskuje przysporzenie na warunkach korzystniejszych od oferowanych na rynku,
- 3) ma charakter selektywny (uprzywilejowuje określone przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa albo produkcję określonych towarów),
- 4) grozi zakłóceniem lub zakłóca konkurencję oraz wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi UE.

Przede wszystkim należy zauważyć, że art. 107 ust. 1 TFUE ma zastosowanie wyłącznie wobec przedsiębiorców. Podkreślić przy tym należy, iż kluczową rolę w określeniu zakresu tego pojęcia odgrywa orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) oraz Sądu. Z orzecznictwa ww. instytucji wynika, iż pojęcie przedsiębiorcy powinno być rozumiane bardzo szeroko. Obejmuje ono bowiem swym zakresem wszelkie kategorie podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, niezależnie od ich formy prawnej i źródeł finansowania. Nie jest również istotne, czy przepisy krajowe przyznają danemu podmiotowi status przedsiębiorcy³. Przepisy prawa UE znajdują zatem zastosowanie również do podmiotów sektora publicznego prowadzących działalność gospodarczą.

Przez działalność gospodarczą należy rozumieć, zgodnie z orzecznictwem TSUE, oferowanie towarów i usług na rynku⁴. Sąd uznał, iż pojęcie to dotyczy zarówno działalności produkcyjnej, jak i dystrybucyjnej i usługowej. Nie jest przy tym istotne występowanie zarobkowego charakteru działalności, w związku z czym działalność gospodarczą, w rozumieniu wspólnotowego prawa konkurencji, prowadzić mogą także różnorodne podmioty typu *non-profit* (np. orzeczenie ETS z dnia 21 września 1999 r. w sprawie Albany, C-67/96). Przy ocenie charakteru danej działalności TSUE i Sąd kierują się możliwością występowania na określonym rynku rzeczywistej lub potencjalnej konkurencji ze strony innych podmiotów.

Odnosząc się do ustalenia niższej stawki podatku od rurociągów oraz przewodów sieci rozdzielczej wody związanych ze zbiorowym zaopatrywaniem w wodę oraz zbiorowym zaopatrywaniem w energię ciepłą służących bezpośrednio do wytwarzania i przesyłu wody, ciepła oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków, pragnę zauważyć, że sieć wodociągowo-kanalizacyjna należy do infrastruktury, której budowa i utrzymanie jest wysoce kapitałochłonne. Co do zasady, działalność podmiotu w zakresie obsługi

³ Np. pkt 19 sprawy C-475/99, *Ambulanz Glöckner*, [2001] ECR I-8089 oraz pkt 74 połączonych spraw C-180/98 do C-184/98, *Pavlov and Others*, [2000] ECR I-6451.

⁴ Np. pkt 19 sprawy C-475/99, *Ambulanz Glöckner*, [2001] ECR I-8089 oraz pkt 75 połączonych spraw C-180/98 do C-184/98, *Pavlov and Others*, [2000] ECR I-6451.

i zarządzania taką infrastrukturą ma charakter „monopolu naturalnego”. Oznacza to, że warunki i specyfika tej działalności sprawiają, że może być ona prowadzona wyłącznie przez jeden podmiot, ponieważ ewentualne funkcjonowanie innego podmiotu jest z punktu widzenia racjonalności działalności gospodarczej wyłączone i technicznie niemożliwe (na danym terenie może funkcjonować tylko jedna sieć wodno-kanalizacyjna, z którą inne urządzenia wodno-kanalizacyjne, tj. stacje uzdatniania wody czy oczyszczalnie ścieków połączone są w sposób trwały, a przez to brak jest możliwości wyboru między tymi urządzeniami; ponadto - z uwagi na zintegrowany charakter systemu wodno-kanalizacyjnego - jest mało prawdopodobne aby urządzenia te były instalacjami całkowicie niezależnymi od sieci). Każda infrastruktura wodociągowo-kanalizacyjna ma więc zasadniczo charakter lokalny, a przedsiębiorca ją użytkujący prowadzi działalność ograniczoną geograficznie do określonego obszaru, np. gminy i w odniesieniu do rynku dostarczania wody czy odprowadzania ścieków podmiot ten nie konkuruje z innymi przedsiębiorcami w skali regionalnej, krajowej ani unijnej. Można zatem stwierdzić, iż co do zasady wspieranie przedmiotowej działalności nie zakłóca ani nie grozi zakłóceniem konkurencji i nie narusza wymiany handlowej między państwami członkowskimi. W takim przypadku, nie są spełnione wszystkie przesłanki określone w art. 107 ust. 1 TFUE, a przysporzenie finansowe na rzecz takiego podmiotu nie będzie stanowić pomocy publicznej.

W celu wyeliminowania możliwości wystąpienia w konkretnym przypadku pomocy publicznej, należy dokonać dokładnej analizy działalności i zasięgu oddziaływania wszystkich podmiotów działających na rynku lokalnym, a następnie przesądzić, czy ich aktywność ogranicza się do ściśle wyznaczonych obszarów (nie pokrywających się). W szczególności należałoby rozważyć, czy istnieją techniczne możliwości pozwalające na dokonanie odpowiednich przyłączeń, w następstwie których konkurencja na danym rynku mogłaby powstać (dotyczy to zwłaszcza części inwestycji, polegającej na budowie nowych odcinków sieci), co skutkowałoby spełnieniem przesłanki groźby zakłócenia konkurencji i wpływu na wymianę handlową między państwami członkowskimi i koniecznością stosowania odpowiednich warunków dopuszczalności pomocy publicznej.

Należy również zwrócić uwagę, iż konkurencja może przejawiać się dwojako, tj. jako konkurencja na rynku i konkurencja o rynek. Uwzględniając powyższe wyjaśnienia można stwierdzić, iż w przypadku usług zaopatrzenia w wodę konkurencja na rynku jest co do zasady niemożliwa. Rozpatrując możliwość wystąpienia konkurencji o rynek konieczne jest przeanalizowanie sytuacji na lokalnym rynku ww. usług. Jeśli gmina (lub podmiot w 100% zależny od niej, np. gminna spółka wodociągowo-kanalizacyjna) jest zarówno

właścicielem, jak i operatorem infrastruktury wodociągowo-kanalizacyjnej oraz działa jako jedyny dostawca usług na rynku właściwym, to konkurencja w tym przypadku nie występuje, ponieważ nie stworzono warunków do jej zaistnienia. Jeśli natomiast gmina pozostaje właścicielem ww. infrastruktury, ale jej operatorem jest podmiot prywatny (lub z udziałem kapitału prywatnego), wyłoniony np. w drodze konkursu lub takie zdarzenie nastąpiło w przeszłości, to należy stwierdzić, iż rynek został otwarty i konkurencja o niego jest możliwa. W konsekwencji, wsparcie dla takiego przedsiębiorcy-operatora musiałoby spełniać odpowiednie warunki dopuszczalności pomocy publicznej.

W związku z powyższym, należy w pierwszej kolejności dokonać analizy konkurencji w zakresie gospodarki wodno-kanalizacyjnej na terenie Państwa gminy, a następnie zdecydować, czy obniżenie stawki podatku od nieruchomości od tych budowli powinno zostać w ogóle uznane za pomoc de minimis.

Obniżenie stawki podatku od nieruchomości od budowli służących do dostarczania energii cieplnej do budynków mieszkalnych i budynków użyteczności publicznej może natomiast stanowić pomoc *de minimis*. Pragnę zwrócić uwagę, że w decyzjach z dnia 4 kwietnia 2012 r. oraz z dnia 23 stycznia 2012 r. Komisja uznała, że dofinansowanie modernizacji miejskich sieci ciepłowniczych w Krośnie, Ropczycach i Dębicy stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

W tym kontekście pragnę wyjaśnić, że w celu dokonania oceny, czy planowane obniżenie stawki podatku od nieruchomości dla przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie przesyłu ciepła wpływa na konkurencję i wymianę handlową między państwami członkowskimi, zasadne jest poszerzenie rynku relewantnego, poprzez szersze określenie produktów (usług) podlegających ocenie o dobra, które są substytutami energii cieplnej wytwarzanej w instalacji zintegrowanej z siecią ciepłowniczą. Przy zastosowaniu takiego podejścia należy odnieść się do istnienia konkurencji na szeroko pojętym rynku produkcji energii cieplnej, uwzględniając również inne nośniki energii, takie jak paliwo gazowe, energia elektryczna lub węgiel, czy ropa naftowa, które nabywa odbiorca w celu zaspokojenia potrzeb konsumpcyjnych, głównie w celu ogrzania pomieszczeń publicznych i prywatnych. Przy tak szeroko określonym rynku produkcji ciepła należy uznać, że jest to rynek otwarty i istnieje na nim konkurencja, a nabywca ma możliwość wyboru nośnika energii.

W związku z powyższymi wyjaśnieniami, proponuję rozważyć konieczność zastosowania w przedmiotowym projekcie uchwały przepisów o pomocy *de minimis* w stosunku do obniżenia stawki podatku od nieruchomości od budowli służących do

dostarczania energii ciepłej do budynków mieszkalnych i budynków użyteczności publicznej.

Ponadto, w odniesieniu do § 2 ust. 1 projektu uchwały należy wyjaśnić, że pomoc *de minimis* to pomoc, która ze względu na kwotę wsparcia nie spełnia wszystkich przesłanek pomocy zawartych w przepisie art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, tj. nie grozi zakłóceniem konkurencji oraz nie ma wpływu na wymianę handlową między Państwami Członkowskimi UE. Zgodnie z warunkami określonymi w *rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1407/2013*, pomoc *de minimis* to pomoc, której wartość dla jednego przedsiębiorcy nie przekracza kwoty 200 tys. EUR brutto w okresie 3 kolejnych lat podatkowych, a w przypadku pomocy udzielanej przedsiębiorcy działającemu w sektorze drogowego transportu towarów - 100 tys. EUR. W związku z tym ze sformułowania: „stanowi pomoc publiczną *de minimis*” należy usunąć słowo „publiczną”.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że na stronie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakładce Pomoc publiczna (ścieżka dostępu: Strona główna > Pomoc publiczna > Informacje dodatkowe > Wyjaśnienia UOKiK⁵) zamieszczone zostały wyjaśnienia dotyczące programów pomocy *de minimis*, zawierające informacje pomocne przy opracowywaniu programów pomocy *de minimis*, np. na temat aktów prawnych, które mogą stanowić program pomocy *de minimis*, elementów, które powinien zawierać program pomocy *de minimis*, przyczyn konieczności zawarcia tych elementów w programie pomocy *de minimis*, jak również obowiązków organu odpowiedzialnego za przygotowanie i wdrażanie programu pomocy *de minimis*, a także materiał informacyjny - "Przykładowy wzór postanowień projektu programu pomocowego przewidującego udzielanie pomocy *de minimis*", który może być pomocny przy przygotowywaniu projektu postanowień ww. programów. Materiał ten przesyłam w załączeniu.

Z poważaniem

Z up. Prezesa

Piotr Pełka

Dyrektor

Departamentu Monitorowania

Pomocy Publicznej

/podpisano elektronicznie/

Załącznik - Przykładowy wzór postanowień projektu programu pomocowego przewidującego udzielanie pomocy *de minimis*

⁵ <https://www.uokik.gov.pl/wyjasnienia2.php>

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Materiał informacyjny

przygotowany przez Departament Monitorowania Pomocy Publicznej,
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Przykładowy wzór postanowień projektu programu pomocowego przewidującego udzielenie pomocy de minimis podlegającego zgłoszeniu Prezesowi UOKiK na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej¹ (materiał nie dotyczy pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie).

1. Jeżeli o dotację *[alternatywnie: dofinansowanie/zwolnienie/ulgę itp.]* ubiega się podmiot prowadzący działalność gospodarczą w rozumieniu unijnego prawa konkurencji, dotacja - w zakresie w jakim dotyczy tej działalności *[alternatywnie: w zakresie w jakim dotyczy nieruchomości wykorzystywanej do prowadzenia tej działalności]* - stanowi pomoc de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L nr 352 z 24.12.2013 r. z późn. zm.).*
2. Podmiot ubiegający się o pomoc de minimis jest zobowiązany do przedstawienia podmiotowi udzielającemu pomocy, wraz z wnioskiem o udzielenie pomocy:
 - 1) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis oraz pomocy de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc, oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości tej pomocy otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy w tym okresie;
 - 2) informacji określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2010 r. Nr 53, poz. 311 z późn. zm.).
3. Pomoc de minimis może być udzielana do dnia *[należy określić datę - obecnie maksymalną końcową datą udzielania pomocy de minimis jest 30 czerwca 2024 r.]*

* W projekcie programu pomocowego można również odnieść się do rozporządzenia Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym (Dz. Urz. UE L 114 z 26.04.2012 r. z późn. zm.), jeśli przewiduje się udzielenie pomocy de minimis także podmiotom wykonującym usługi w ogólnym interesie gospodarczym na podstawie aktu powierzenia.

¹ Ustawa z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 743).

